

TONDA

2

	strana:
Úvodník	1
O knihách a knihovně	2 - 3
Zprávy ze školy	4 - 9
Naše jídelna	10 - 11
Soutěže	12 - 13
Pohádky a povídky	14 - 17
Stránky zábavy (básničky, křížovky, kvíz)	18 - 21
Divoký nápad	22
Básničky	23
Stránky v angličtině	24 - 25
Karel IV. - výročí	26 - 29

Medailonky nových členů redakce:

Jmenuji se Anička Haltufová a chodím do 3.C. Je mi 9 let a ráda kreslím, vyrábím a tančím.

Já se jmenuji Laura Sára Klímová. Jsem z 3.C. Je mi 9 let. Baví mě starat se o své mladší sourozence. Ráda sportuji.

Já jsem Hana Rojtová, chodím do osmé třídy, baví mě četba knih a parkur.

Redakce časopisu:

Anna Hroníková, Hana Rojtová, Olga Hochmanová, Štěpánka Sýkorová, Karolína Zimová, Josefina Anastasie Khunová, Otakar Píša, Anička Macháčková, Josefína Patoková, Ivan Kapičák, Tereza Musilová, Tereza Šimáková, Kateřina Ptáčková, Anička Haltufová, Laura Sára Klímová, Fanda Miřácký.

Začíná jaro, vše se probouzí.

Včelky poletují z květu na květ, a tak dál, ale kvůli tomu tady nejsem. Chci vás přivítat u už druhého čísla našeho časopisu Tonda. V tomto čísle se dozvíte, jaké knihy se koupily za peníze ze zahradní slavnosti a co se čte na 1. stupni. Dále je na programu ohlédnutí se za školní akci Noc s Andersenem, která se konala minulý rok. Velkou událostí byl karneval a divadlo, kterého se zúčastnil 1. stupeň.

Rozhovor pro toto číslo jsme čerpali ve školní jídelně, kde jsme záhy udělali reportáž o celé kuchyni. Dalším patronem tohoto čísla je Karel IV. a jeho Karlův most. Dozvíte zajímavé informace s minimem letopočtů. Dalším tématem bylo zamyšlení "Nežijeme proto, abychom jedli, ale proto abychom užívali života."

Najdete zde i pár pohádek s matematickým podtextem a básničky a Velikonocích. V tomto časopisu najdete také vyhlášení recitační soutěže a jiných soutěží. Hlavně nezapomeňte na nové soutěže, tentokrát i z anglické části.

S přáním hezkého počtení za redakci časopisu Hanka Rojťová, 8. tř.

Na zahradní slavnosti jsme prodávali různé dobroty a za to jsme získávali peníze na knížky do knihovny. Byly tam také koncerty a hodně zábavy. Vybrali jsme tyto knížky:

Adinka

Moře slané vody (Radek Malý)
 Báječná léta pod psa (Michal Viewegh)
 Hobit (J. R. R. Tolkien)
 Hrdý Budžes (Irena Dousková)
 Postřižiny (Bohumil Hrabal)
 My děti ze stanice ZOO (Christiane F.)
 Jak jsem potkal ryby (Ota Pavel)
 Smrt krásných srnců (Ota Pavel)
 Začarovaná třída (Ivona Březinová)
 Záhada ukradených diamantů (Marek Widmark)
 Mluvící balík (Gerald Durrell)
 Malý princ (Antoine de Saint-Exupéry)
 Muž z hodin (Vratislav Maňák)
 Velká knižní záhada (Pavel Čech)
 To je New York (Miroslav Šašek)
 To je Austrálie (Miroslav Šašek)
 To je Londýn (Miroslav Šašek)
 To je Paříž (Miroslav Šašek)
 To je Řím (Miroslav Šašek)
 To jsou Benátky (Miroslav Šašek)
 To je Praha (Michaela Kukovičová, Olga Černá)
 Zahrada (Jiří Trnka) – sada knih
 Deník Anny Frankové
 Rose (Holly Webbová) – 1. a 2. Díl
 Deník malého poseroutky (Jeff Kinney) – sada knih
 Cesta kolem světa za 80 dní (Jules Verne)
 Příšerná teta (David Walliams)
 Hunger games (Suzanne Collins)
 Pan Smraďoch (David Walliams)
 (Ne)obyčejný kluk (R. J. Palaciová)
 Doktor Proktor... (Jo Nesbø) – sada knih
 Tatínek není k zahzení (Arnošt Goldflam)
 Příběh filmu Kuky se vrací (Alena Prokopová)
 Psí knížka (Tereza Říčanová)
 Luisa a Lotka (Erich Kästner)
 Jak zvířata spí (Marie Štumpfová, Jiří Dvořák)
 Babička pozdravuje a omlouvá se (Fredrik Backman)

Dědictví rodu Trnhoffů (Gareth P. Jones)
 Ronja, dcera loupežníka (Astrid Lindgrenová)
 Karlík a továrna na čokoládu (Roald Dahl)
 Adrian Mole – Léta v divočině
 Adrian Mole – Léta u kapucína (Sue Townsendová)
 Jirka a velký třesk, Jirkův tajný klíč k vesmíru,
 Jirkův vesmírný lov pokladů (Stephen Hawking)
 Obr Dobr, Danny, mistr světa, Jirkova zázračná
 medicína (Roald Dahl)
 Julie mezi slovy (Petra Dvořáková)
 Já jsem Zlatan Ibrahimović (David Lagercrantz)
 Cristiano Ronaldo - Chlapec, který měl sen (Petr Čermák)
 Fenomén Messi (Petr Čermák)
 Člověk Jágr Příběh velkého hráče (Petr Čermák)
 Born to run Zrození k běhu (Christopher McDougall)
 99 Gretzky: Příběh hokejové legendy (Al Strachan, Wayne Gretzky)
 Přes čáru - Můj příběh (Luis Suárez)
 Běhej, nebo zemři - Tajemství nejrychlejších
 běžců světa (Kilian Jornet)
 Železné srdce (Kyle Garlett)
 Můj obyčejný život - Běh od revoluce do Evropy a
 ke Zlatému míči (Pavel Nedvěd)
 Strach je přítel vítězů (Marián Jelínek)
 Kytice (Karel Jaromír Erben) – sada knih
 Saturnin (Zdeněk Jirotka) – sada knih
 České dějiny očima psa 1. a 2. díl (Martina Drijverová) – sada knih
 Cesty dětí do staletí aneb Jak Běla s Kubou
 poznávali naši historii (Kateřina Schwabiková) –
 sada knih
 Povídky z jedné a druhé kapsy (Karel Čapek) –
 sada knih
 Staré řecké báje a pověsti (Eduard Petiška) – sada
 knih
 Maus (Art Spiegelman) – sada knih.

Moje oblíbená kniha Krysáci

Napsal: Jiří Žáček

Krysáci jsou dvě křisy: Hodan a Hubert.

Oba žijí na smetišti blízko Vizovic. Spolu vlastní sádrového trpaslíka, kterému říkají Ludvík. Hned v první kapitole najdou Eda (laboratorního potkana z Prahy) a ten se k jejich dvojici-nebo trojici, když se počítá i Ludvík - připojí.

Krysáci se mi moc líbí, hodně mě zaujalo, že jsou v knize popsané a vysvětlené chyby, které říkají Hodan, Hubert a Eda. Na předposlední stránce je napsané jejich vysvětlení, například Eda řekl místo "šampionů" "šampioni".

Moc bych křisáky doporučil 1.-2. třídám.

4. A Ota Písa

Noc s Andersenem v minulém roce
byla krásná. Na večer jsme si pozvali
pana spisovatele Jiřího Žáčka, také
jsme si povštěli seriál Kryšáci a pak
byla Bojovka. Šli jsme do šatny tam byl kryšák
a na stropě visely ponožky.
Po bojovce jsme šli spát do spacáků a ráno
jsme hráli piškvorky. Mě to moc bavilo!
A těším se na další noc s Andersenem
v tomto roce.

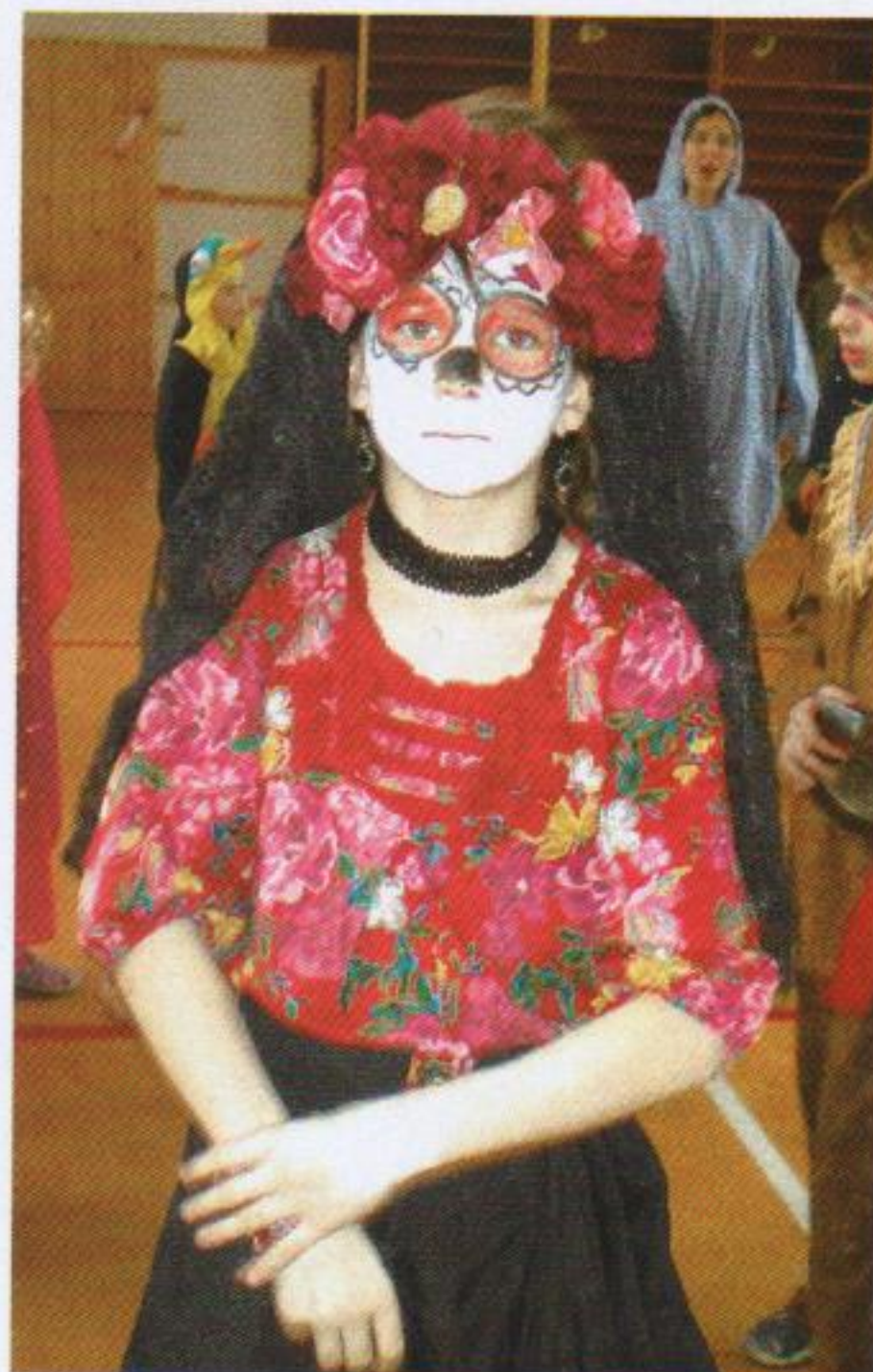
Dominika 2.A

Karneval

Na Karneval jsme se moc těšili.
Byla tam legrace. Drahůška rozhazovala
bonbony a když dostali bonbony tak
jsme šli do kolečka a začali jsme
tancovat. A pak se Drahůška a ostatní
vychovatelky vybrali nejhezčí masky
a ty dostali odměnu. Už se
těšíme na příští Karneval.

Alžběta Machová 3.B

Ptali jsme se dětí z 1.B:

Jak se ti líbil školní družinový karneval?

Dobře.

Jak se ti líbily masky na karnevalu?

Hezky. Byly hezký.

Ptali jsme se v naší třídě:

Jak se ti líbil karneval?

Mně se to líbilo hezky.

Jakou jsi měla masku?

Chobotnici.

Pamatuješ si nějakou masku?

Supermana, pilota, vílu a kostlivce. To byla smrtka.

Jakou jsi měl masku?

Pilota anglické armády.

Kolik jste chytili bonbónů?

Tři, deset, dvacet a k tomu ještě čokoládu...

Adinka, Natálka a Ondra z 2.A

DIVADLO

Dominika 2.A

28.1 bylo loutkové divadlo. O pražském hradě. Byl tam Golem, různá strašidla, orloj a hlavní loutka byl chlapec Kryštof a jeho strýc Albert. Byl tam také alchymista i Rabi lev.

Divadlo bylo pěkné. Líbil se mi golem, který měřil okolo jednoho metru. Golem měl v puse vzkaz. Hlavní roli hrál Kryštof a jeho strýc Albert. Divadlo se jmenovalo Praha-zakleté město.

Natálie Krieglerová 2.A

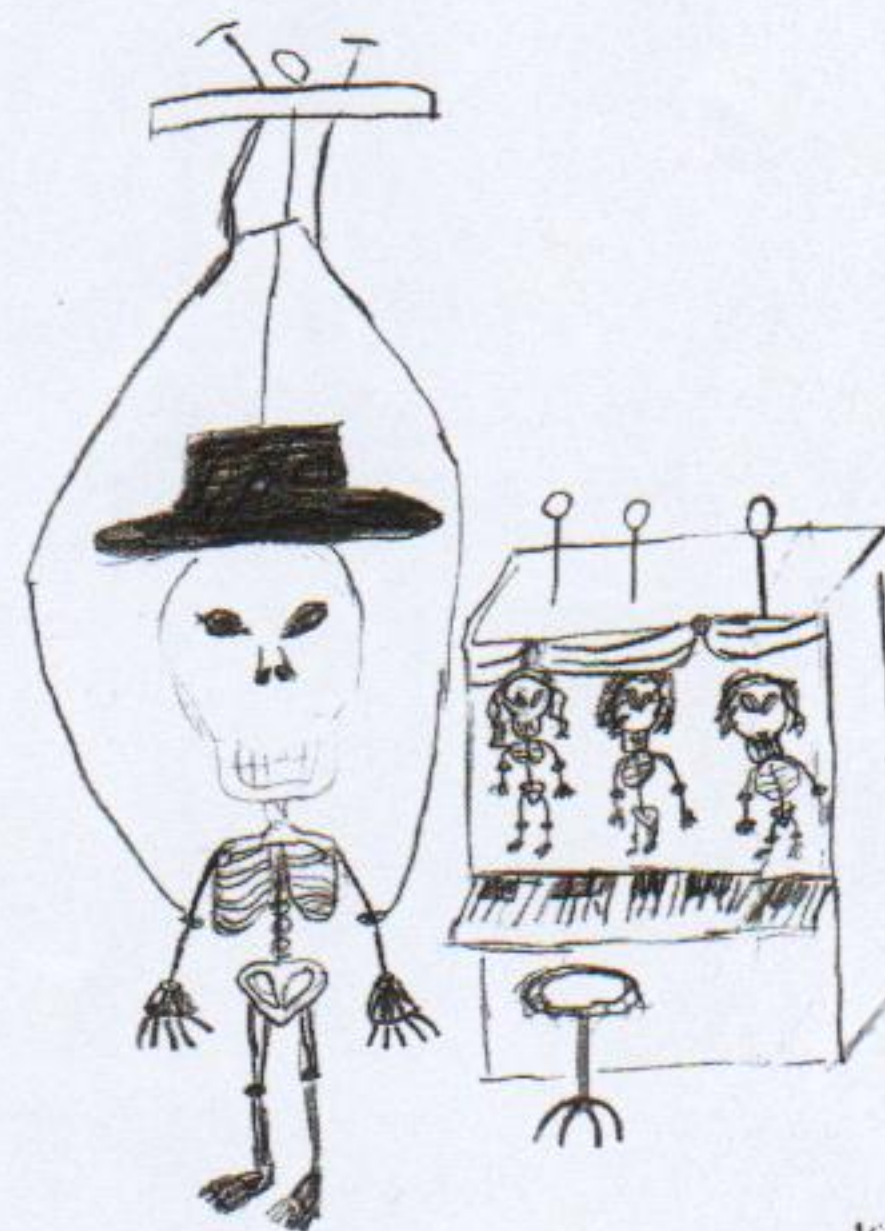
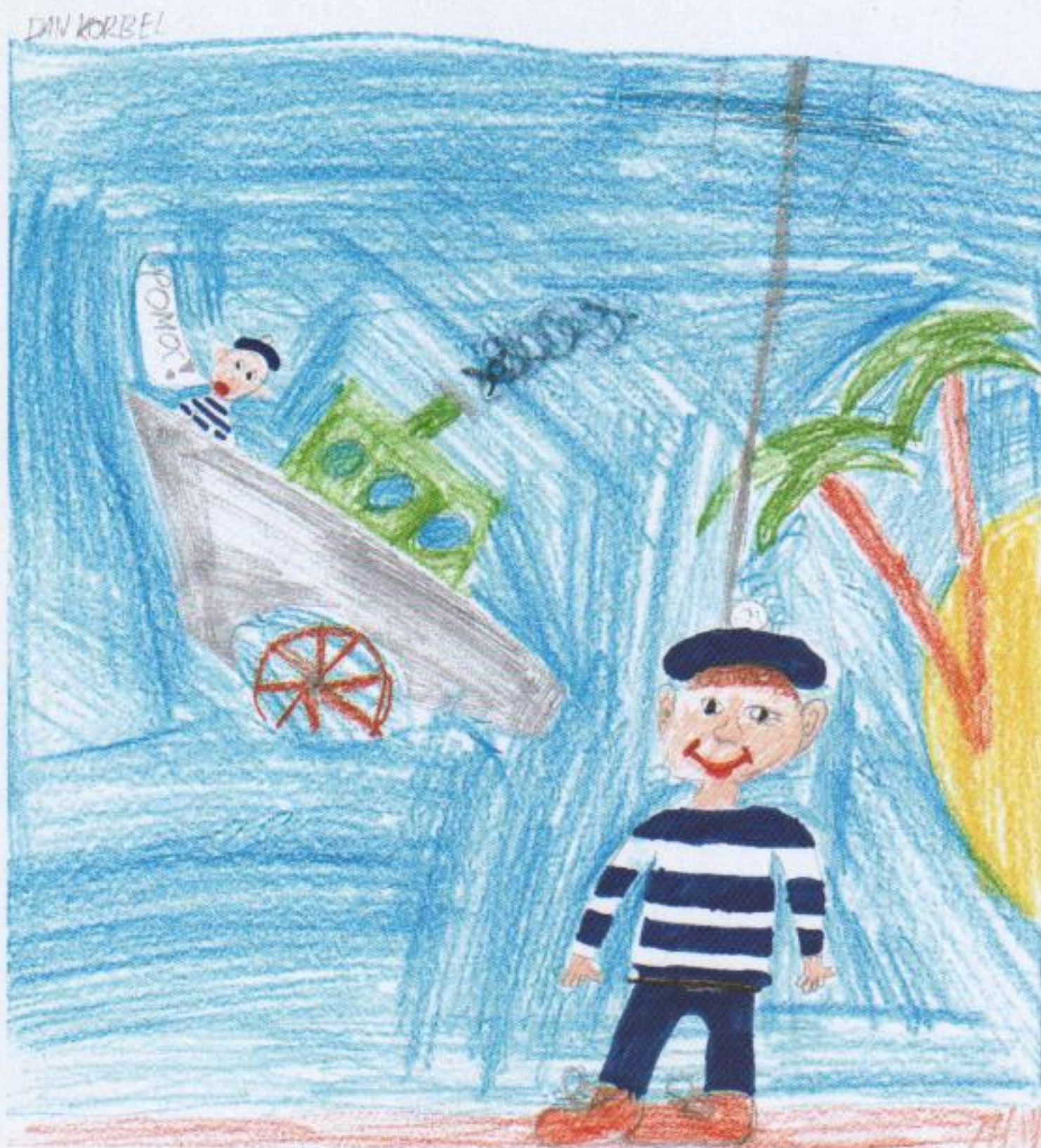
Swingující marionety

Bylo to krásné divadlo plné hudby a radosti. Až do úplného konce to bylo báječné. Vystřídala se tam spousta loutek. Například kostlivec, kterého třikrát pohřbili, dva trosečníci, divoška a její čokoládový milenec, čert s harmonikou, šašek, který nosí ve svém batůžku vlastního syna. Po skončení představení si mohly děti pohrát s loutkami.

Oliver Vyštejn 5.A

Jsem okouzlen tím co předemnou předvedl Pavel Vangel
bylo to nádherné dílo, dokázal tak bezvadně ovládat
loutky až mi z toho vypalávaly oči z důlků. Bylo to
nádherné jak dokázal dělat různé pohyby s loutkami.
Dokázal s loutkami tak bezvadně pohybovat do rytmu
a ještě u toho dokázal tak bezvadně a srandovně
mluvit za loutky byla to nádhra všech nádh.

Honza, 4.B

RECITAČNÍ

Soutěž

Dne 17.2. 2016 se v naší škole (zš a nš Antonína Čermáka) školní kolo Pražského poetického setkání. Soutěž začala ve 13:15 a probíhala v knihovně naší školy. Soutěže se zhruba zúčastnilo 60 dětí z naší školy. Poetické setkání zahájily první třídy naší školy. Předvedly nám tam večerníčky, cvrčky a další nádherné písničky. Pak následovně druhé a třetí třídy v nich se na stupínek dostala za první místo Nataška Kriegelerová, za druhé místo Zorka Fuchsova a za třetí místo Jirka Janda. Z čtvrtých a pátých tříd se na stupínek dostal Dan Krapf na krásné první místo, Anička Macháčková na krásné druhé místo a Anička Průcha na krásné třetí místo. Věřím tomu, že to pro porotu nebylo jednoduché, protože tam byla spousta nádherných básniček. Myslím, že se soutěž všem líbila. 😊

Anna Lee Průcha

PRAŽSKÉ POETICKÉ SETKÁNÍ

Dne 26.2.2016 se uskutečnilo
školní kolo recitační soutěže,
kategorie 6, 7, 8-9 tříd.
Probíhala ve školní knihovně.
Průběh byl velmi klidný, až
na pár výjimek. Naše štěstí, že
všichni zvládli bez osudky.
Všem účastníkům gratulujeme
a můžeme vítězit.

6. třídy	7. třídy	8-9 třídy
1. Jana Tondíková	1. Daniel Žižka	1. Olga Hochmanová
2. Jakub Mýr	2. Ondřej Fišar	2. Adéla Šibková
3. Zuzana Vošinská	Kaška Buchnerová	Hana Coufalová
Peťa Novosmij	Natálie Fijová	3. Kaška Zelenková
	3. Alexander Křof	
	Transiřik Řehák	

Vokvodním kole recitační soutěže Zorka Fuchsová ze 3. Bdo.
stala ocenění za pěkný přednes básničky.
gratuluje

Natálka Krieglerová

Rozhovor ve školní kuchyni

Určitě vás někdy zajímalo, co se děje za zdmi školní kuchyně. Nás také, a tak se tam naše redakce vypravila. Chtěli jsme vědět, co obnáší práce v kuchyni, a proto jsme sestavili rozhovor s personálem kuchyně. Bylo těžké sehnat termín rozhovoru, protože mají hodně práce s přípravou jídla. Přesto si na nás našli čas a odpověděli na naše dotěrné otázky. Hodně odpovědí nás překvapilo, třeba „Kolik dětí poděkuje za oběd?“ Odpověď na tuto otázku a jiné se dozvíte v našem rozhovoru.

My se vás chceme zeptat, jaké jídlo vaříte nejčastěji?

To se asi nedá říct, jaké jídlo vaříme nejčastěji. Snažíme se, aby to bylo pestré, střídáme to.

Kolik porcí uvaříte tak plus mínus za den?

Pět set. Kolem pěti set.

Jaké jídlo v jídelně vaříte nejraději?

To, co dětem nejvíc chutná. Špagety. Ty máte nejradši (smích). Co radíte?

Jaký je zájem o polévky?

To je dobrá otázka. Otázka do diskuse (smích). Kdo je zvyklý je jíst, ten si je bere, jí je a chodí si přidávat.

Ten, kdo je není zvyklý jíst, ten si je sice bere, ale nejí je.

O jaké jídlo je mezi žáky největší zájem? My jsme si tipovali, že to jsou buchtičky se šodó.

No, my taky. Buchtičky se šodó, špagety, rajská omáčka.

Jak dlouho trvá příprava jídla?

Od půl sedmé do jedenácti patnácti (smích). Něco trvá déle, něco méně. Podle toho, kdy to musí být uvařené.

Kolik pracovníků je ve školní jídelně? My jsme tipovali pět.

Sedm i s paní hospodářkou. A jedna je ve školce. Takže osm.

Kolik kilogramů potravin je zapotřebí na přípravu jednoho oběda pro celou školu?

Třeba dneska byly luštěniny. Třicet pět kilo. Kdyby to bylo pro všechny, protože to jsou dvě jídla, tak čtyřicet dva až padesát kilogramů luštěnin. Brambor máte tak sto dvacet pět až sto sedmdesát kilo. A knedlíků čtyřicet pět až padesát pět.

Jaká činnost je na přípravě oběda nejotravnější?

Loupání těch brambor (smích) a příprava zeleniny.

Jaké jídlo je nejnáročnější na přípravu?

Svíčková.

Kolik dětí poděkuje za oběd?

Z těch pěti set? Tak dvanáct, patnáct.

Je kuchařina náročná práce?

Je.

Co vás na té práci nejvíc baví?

To, že vám to chutná.

Je něco, čím by vám děti mohly práci ulehčit?

Tím, aby to co si vezmou, aby snědly.

Co vás vedlo k tomu být kuchařem?

Prázdniny (smích).

A jaké jídlo máte nejraději?

Já, maso.

Všechno od masa.

Já taky. A bramborák.

Já sladký.

Děkujeme za rozhovor.

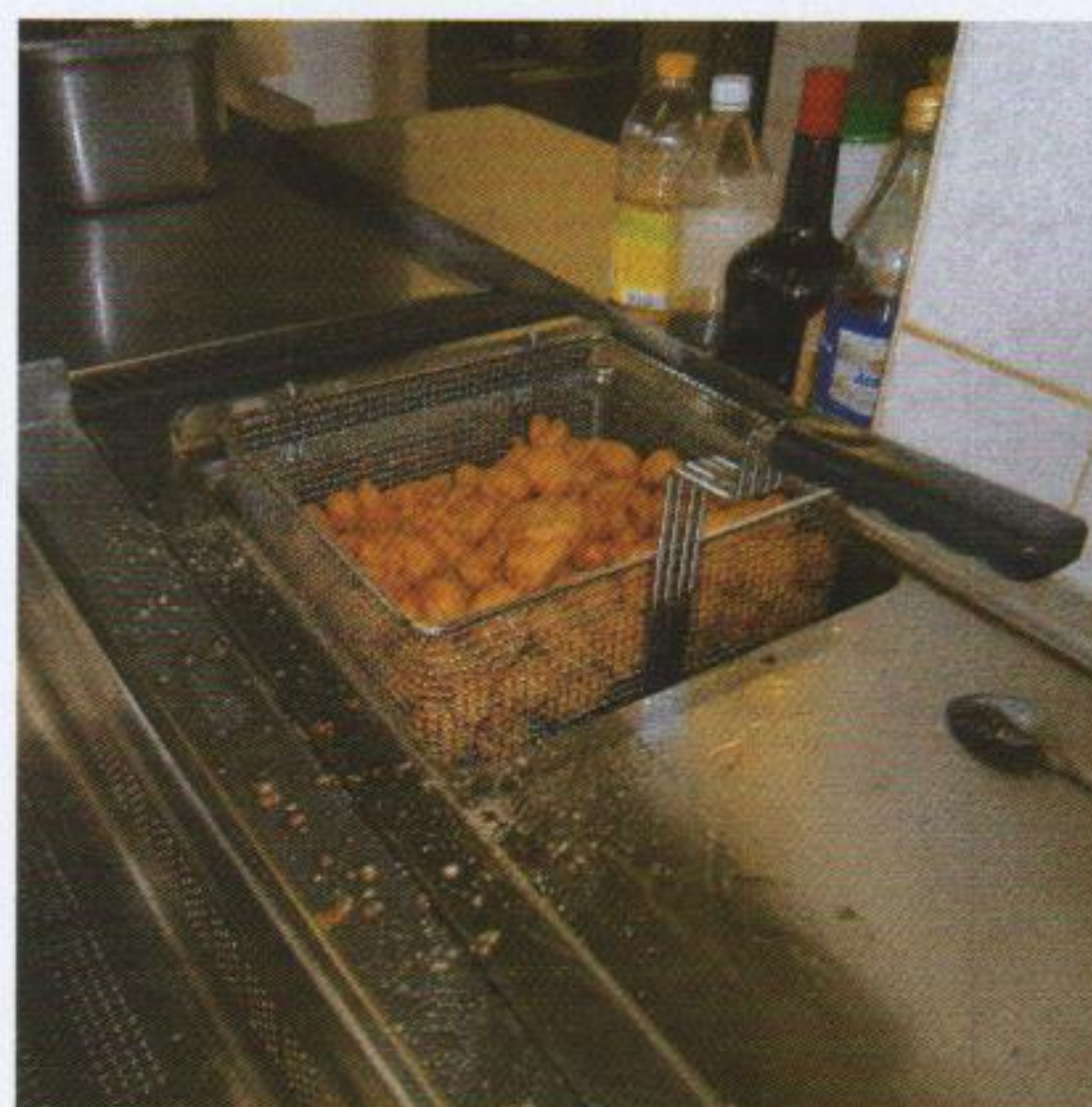
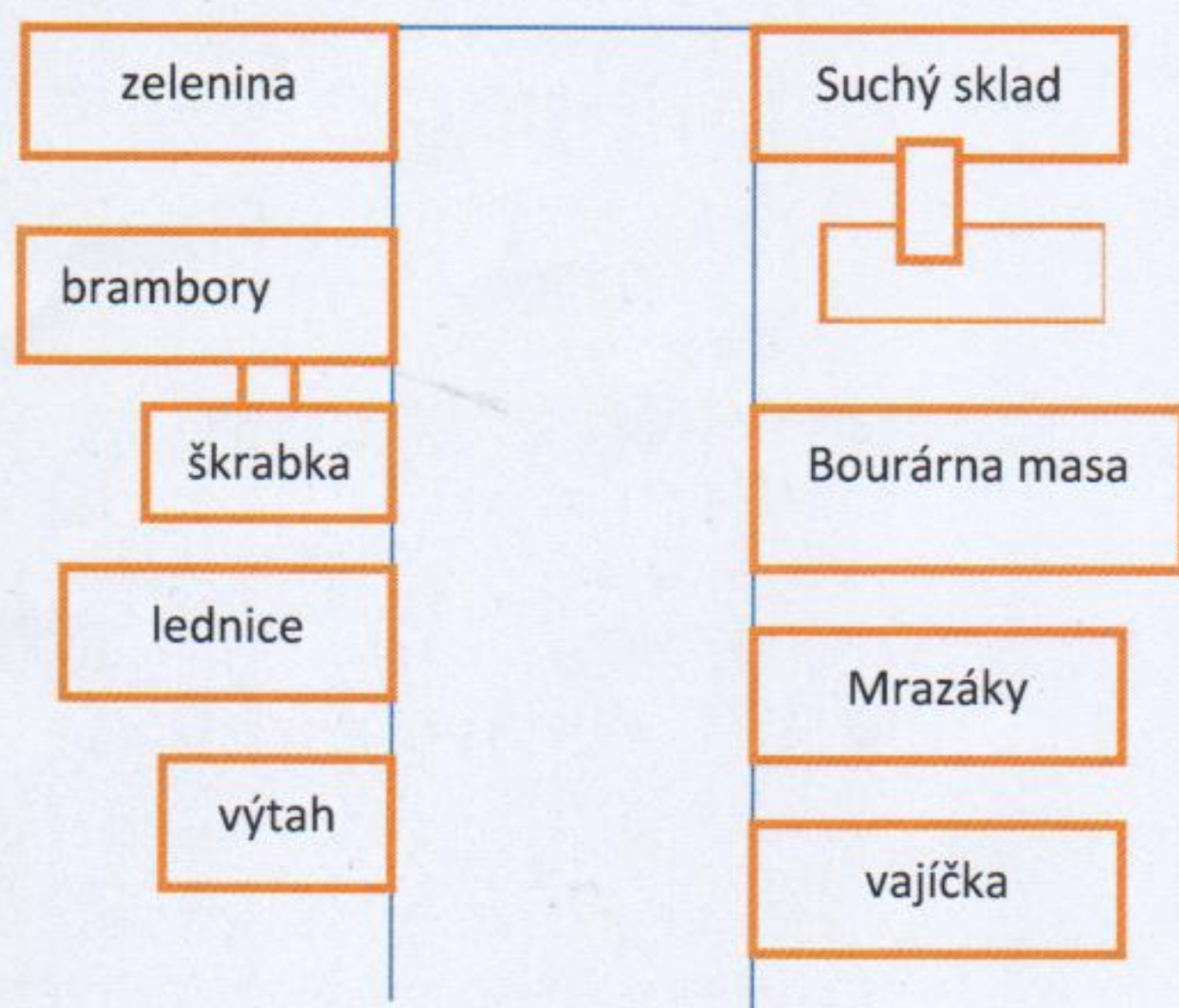
Když jsem vešla do kuchyně do nosu mě praštila vůně oběda, který už byl skoro hotový a jen čekal na servírování.

Ihned se nás ujala usměvavá kuchařka, které bychom za redakci chtěli moc poděkovat, že vydržela naši prohlídku a naše otázky.

Provedla nás celou kuchyní a vysvětlila nám, jak to tam chodí . Třeba že na 500 obědů je potřeba 50 kg masa.

V patře pod kuchyní je sklad, který je pečlivě roztríděn na vajíčka, zeleninu, maso a bourárnu masa, velkou lednici , sklad brambor a škrabku na ně.

Určitě jste někdy mysleli na to, že kdyby ve škole byl výtah, nikdo by nemusel chodit po schodech? Jeden výtah ve škole opravdu je, ale je jen na potraviny ze skladu. Takže jestli v příštím životě nebudete zelenina ve skladu, tak se asi ve výtahu nesvezete.

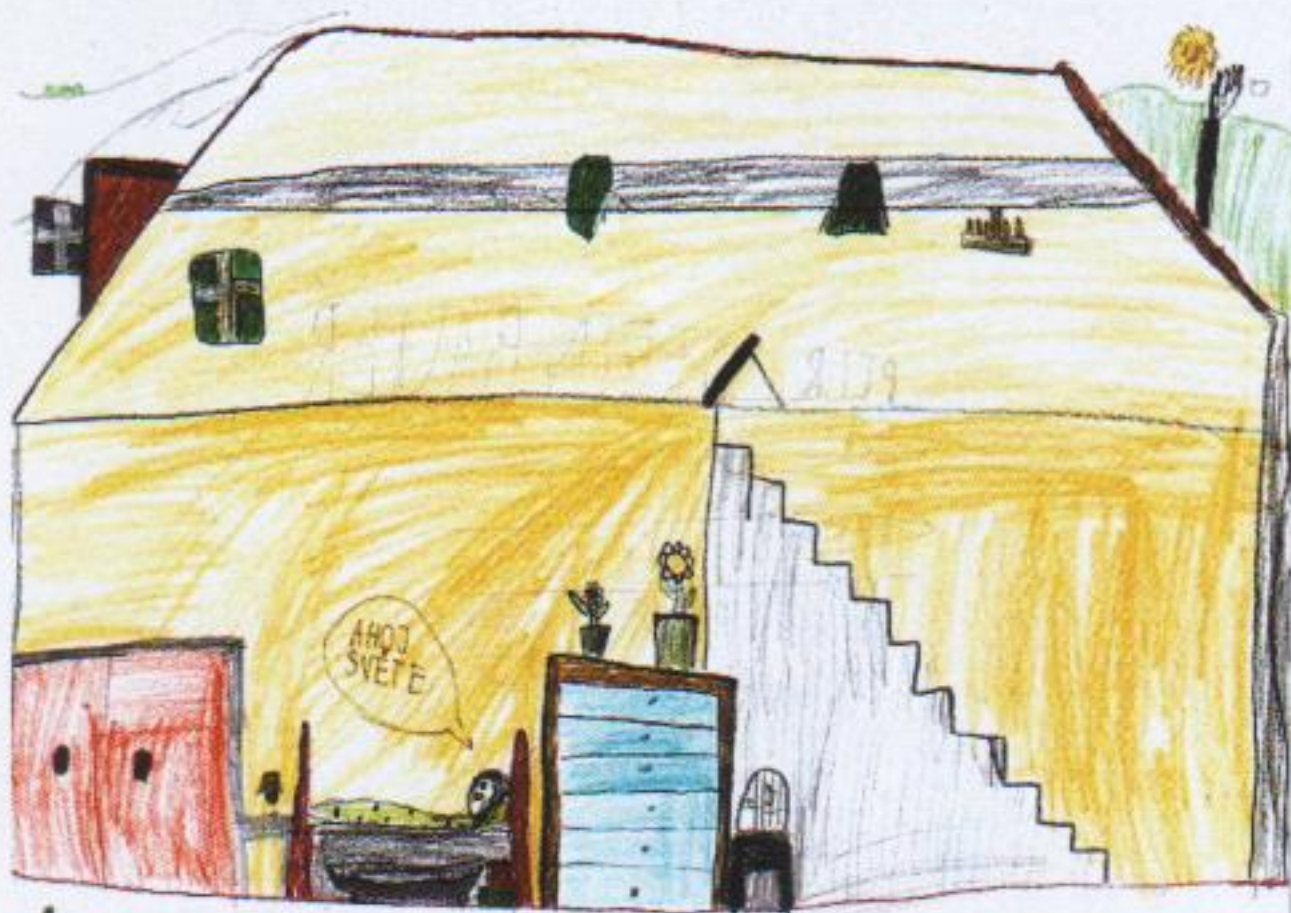
Z minulého časopisu **TONDA** jsme vybrali obrázky, ze soutěže o nejhezčí obrázek.

1. místo vyhrál Max Drozda číslo 3.
2. místo vyhrál Daniel Krapf číslo 4.
3. místo vyhrál Jakub Hašek číslo 2.

Druhou soutěž o nejhezčí pohádky vyhráli
1. místo vyhrál Marek Mašák, název Medvídkovy potíže
2. místo vyhrál Bára Tikalová, název Had a jeho nohy
3. místo vyhrál

Do příštího časopisu vyhlášíme soutěž o nejhezčí obrázky na téma **Želva**

Hlasujte pro následující obrázky na téma **Probuzení** v soutěži vyhlášené v minulém čísle.

5

6

7

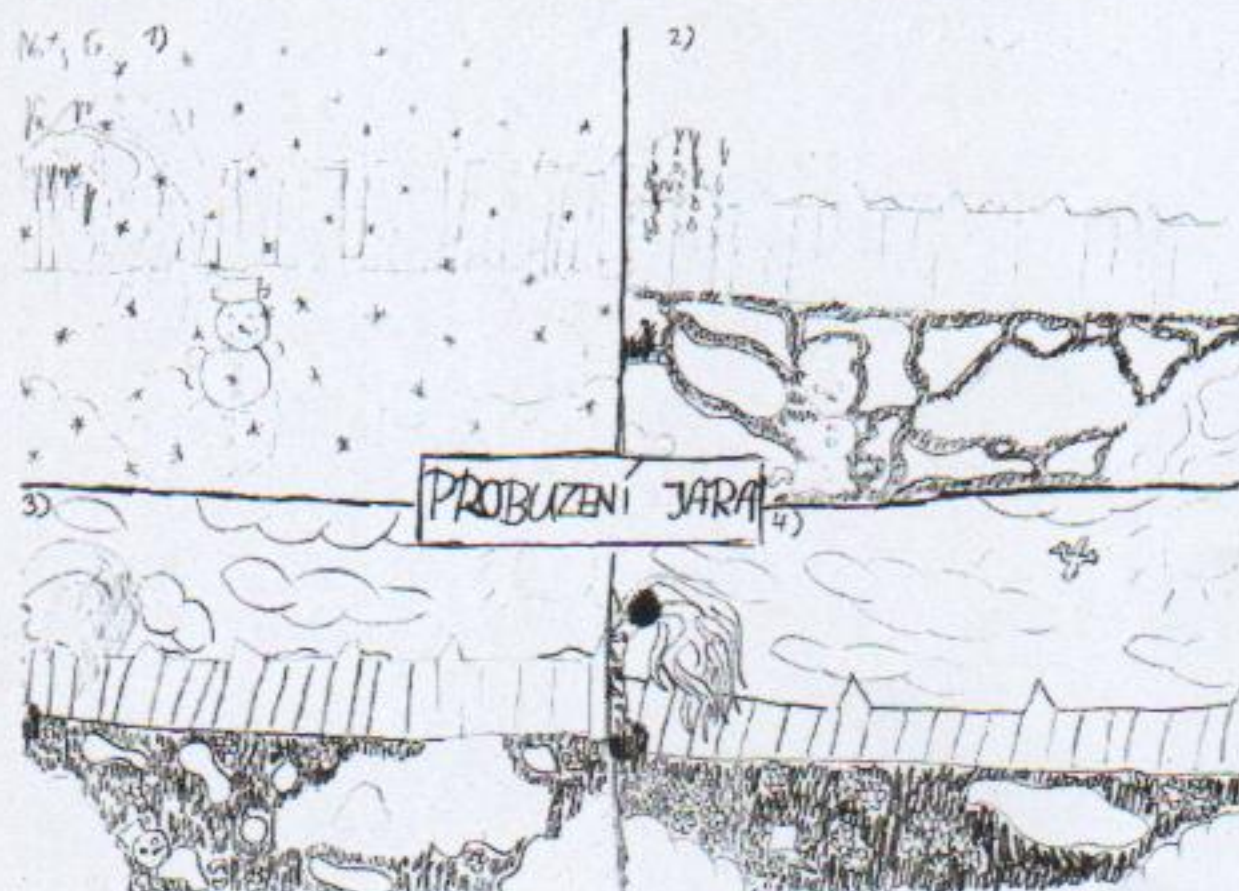
8

9

10

11

12

Matematické pohádky

Pekelná pohádka

Budu Vám vyprávět příběh, co se jednou stal skutečně v pekle. Takže, bylo nebylo..... jednoho dne měl čert „Chrupík“ službu. To tedy znamenalo být celý den v řídicím středisku a taky na zemi. Chrupík si tak podřimoval, když se z ničeho nic ozvala hlasitá siréna (viz. dole)! Chrupík vyskočil a šup na zem! Chvilí letěl nad Bavorskem, když mu najednou pípla GPS, že je na místě. Hned našel hříšníka, popadl ho, a v tu chvíli byli „v čudu“. V pekle Chrupík přivedl Jana (tak se hříšník jmenoval) před pekelný soud a Vládce Lucifera. Soud byl rychlý a takto zněl konečný rozsudek Lucifera: „Pustím tě, když vypočítáš tuto úlohu do jedné minuty!!! Pod 1. kotlem stopíme za 1 den 25 kg dřeva. Kolik kilogramů dřeva stopíme za měsíc, jestliže máme 50 kotlů? V tu chvíli se všichni čerti hlasitě rozesmáli, protože věděli, že to Jan nemůže dokázat. To se ale mýlili. Jan vmžiku úlohu vypočítal a Lucifer se na něj díval s otevřenou pusou. Ale slib je slib. Jan se nakonec dostal domů a polepšil se.

KONEC

.....(siréna v pekle hlásila zlé lidi).....

A co vy, víte také odpověď?

Ne? zkuste to do čertova limitu!

Poradí vám Jakub Jech z 6.B.

Princ Krocan Vejce Čtrnáctý

Byl jednou jeden princ. Jmenoval se Krocan Vejce Čtrnáctý. Nebyl zrovna nejchytřejší. Jednou se mu stalo, že uviděl princeznu, která se mu zalíbila. Problém ale byl, že byla chytrá. A k tomu ještě dávala hádanky. Třeba kolik obilí dostane farmář za rok za určitých podmínek. Tak se tedy princ rozhodl, že se nechá učit. Další problém ale byl, že on byl nejchytřejší v království. Tak se rozhodl, že se vydá na cesty. Rozhodl se, že půjde sám, protože zapomněl, že se jeho království hemží draky. Čirou náhodou se mu podařilo narazit na dobrého a moudrého draka. Přemluvil ho tedy, aby ho učil. Každý den mu dával čím dál těžší otázky, příklady a hádanky. To bylo do dne, kdy si drak uvědomil, že je princ absolutně marný. Zbavil se ho tedy tím, že mu řekl, že je připraven. Princ tedy šel za princeznou. Příklad byl následující: Farmář měl čtyři kilometry čtvereční pole. Na jednu kilometr čtvereční je 25000 x 25000 klasů obilí. Kolik tun obilí dostane, dostane-li 10 g mouky z jednoho klasu?

Vypočítáš příklad ty? Adam Szlifka z 6.B Ti poradí.

Samozřejmě to princ nakonec zkazil a princeznu nedostal.

Zamyšlení

Říká se: „Nežijeme proto, abychom jedli, ale abychom užívali života.“

Někteří z nás by možná na vrcholu svého žebříčku hodnot měli jídlo. Nemůžeme se jim divit, vždyť ono je tak dobré a většinou i lákavě vypadá. Pro mne ovšem existuje spousta věcí, které bych vyměnila za pečeného králíka s bramborovou kaší. Každý den, když se probudíme, začíná něco jiného. Začíná den, který se nikdy nebude opakovat. Radost, štěstí, dobrý pocit. Přece za den, kdy objevujeme, dozvídáme se nové věci a třeba se smějeme, nemůžeme být doopravdy šťastní až poté, co si strčíme do pusy malinový dort s čokoládou a šlehačkou. Věci, kterých bychom si měli vážit nejvíce, se sice mnohdy mohou zdát jako samozřejmost. Ale ne, dokonce jen to, že máme dobré kamarády a milující rodinu není samozřejmostí.

Když si to tak vezmu, jídlo bych mohla přirovnat k životu. Vždyť život je také někdy hořký a pálivý. Nebo naopak sladký jako med či kyselý jako citron. Nikdy nevíme, co ucítíme, když „ochutnáme“. A mnohdy jsme také překvapení. Přesto však není nic krásnějšího, než když za horkého letního dne začnou z nebe padat kapičky vody a na nebi se objeví duha. A pak bosky běháme na mokré trávě. Není to osvobozující a nádherný pocit? Pocit, jaký bychom nezažili, kdyby z nebe padala limonáda a místo duhy by se objevilo obrovské lízátko.

Myslím, že života by měl každý užívat nejvíce, jak může. A být rád za to, jak je svět krásný a plný neobyčejných věcí. Tak proč prosedět den u stolu plného jídla? Tam venku totiž život připravil mnohem lepší věci.

Nikola Langerová, 8. třída

„Nežijeme proto, abychom jedli, ale... „

Nežijeme proto, abychom jedli, ale i pro mnohem více věcí. Jídlo a spánek, to jsou základy toho, jak lidé většinou žijí. Žijeme například proto, abychom rozvíjeli svět a dali mu něco jiného, než stvořila příroda. Neříkám lepšího, ale prostě věci, které příroda stvořit nemohla. Možná žijeme také proto, abychom každý ten svůj důvod nebo myšlenku, proč vlastně žijeme, našel sám. Žít můžeme také za účelem prostě jenom žít, ale spíš přežít, protože to je v dnešní chudobě a nenávisti států mezi sebou, kdy může vzniknout válka, velmi těžké. Každý se nad tímto tématem určitě zamýšlel, a jestli ne, tak jednou se to stane. Každý ten svůj smysl najít třeba vůbec nemusí, a proto lidé spáchají sebevraždu. Buď jejich život smysl nemá, nebo se jim stalo něco strašného a oni ho ztratili, ale neměli sílu hledat dál. Lidé často hledají důvod, PROČ vlastně žijeme. Miliony lidí si na to ale nedokážou odpovědět, tak si domýšlejí různé cíle a důvody. Podle mě je to celkem prosté, člověk ani důvod k životu mít nemusí.

Jindřiška Hanušová, 9. třída

Jsou to démoni (napsala: Anna Hroníková)

Dokončení z minulého čísla:

Patrik se druhý den po škole zas vydal za dědečkem, ale tentokrát běžel. Usadil se jako vždy do křesla u krbu a naslouchal dědečkovu vyprávění. „Když jsem byl malý, přistěhovali jsme se sem s mou rodinou. Měl jsem bratra, který byl o hodně starší, takže chodil na zdejší veselky a tancovačky, můj otec byl doktor, doktor paranormálních aktivit a pozoroval zdejší podivná stvoření.“ Patrik se dědečka dřív na jeho minulost neptal, takže udiveně koukal na dědečka. „Otec byl zrovna na stopě údajnému démonovi, který vypadá jako krásná panna a láká kolemjdoucí do své pasti, kde je stáhne z kůže a pak je sní.“ „Můj bratr se stal jednou z jeho obětí a můj otec si vyčítal, že ho nevaroval dříve. Proto chci, abys na sebe dával pozor, Patriku.“ Dědeček se při těchto slovech zadržoval. Patrik se po dlouhé chvíli rozloučil s dědečkem a běžel, co mu nohy stačily. Jenže za druhou zatáčkou zakopl a uslyšel ho, toho démona. Ale tentokrát se mu démon ukázal v pravé podobě. Byl to ošklivý skřet bez nosu, s dlouhými drápy a se zoubky jako jehličky. Patrik řekl: „Pojď si na mě, ukaž se!“ Vzal do ruky větev a máchal s ní ze strany na stranu. Skřetovi to však nevadilo, upřeně se na Patrika zadíval a začal citovat cosi v jiné řeči. Patrikovi bylo jasné, že se stal jednou z obětí ohavného démona z tůně. Nebránil se, protože to ani nešlo. Jediné, co dělal, bylo, že se pomalu zvedal a šoural se k démonu. Vtom však ucítil, jak do něj vstupuje síla a začal se vytrhávat z démonových spárů, až se nakonec vyvlíkl úplně a dal se na útěk směrem k dědečkově chalupě. Tam spatřil dědečka na zemi už skoro mrtvého, bylo mu jasné, co se stalo, dědeček se do něj převtělil. Patrik sklopil hlavu a dal se do pláče, ale nenechá to jen tak, on se pomstí. „Jsou to démoni.“

Nevěstin závoj (napsala: Anna Hroníková)

Larisa ležela na posteli a babička jí dávala pusku na dobrou noc... babička, protože Larisa rodiče neměla. „A co paní Marksová?“ zeptala se Larisa a kývla hlavou do rohu pokoje, kde bylo staré křeslo. Babička šla do rohu a do vzduchu směrem ke křeslu promluvila „Dobrou noc i vám, paní Marksová“.

Larisa zavřela oči a usnula, její dlouhé plavé lokny se rozplývaly po polštáři a hrud' se jí zvedala dlouhými nádechy. Zdál se jí sen, který už znala, opakoval se.

Plula na pramici, proti ní seděl převozník, který měl kápi přes obličej tak, že mu nebyl vidět. Larisa pokynula hlavou a převozník zabral za pádla, loď se rozjela směrem vpřed. Proplouvali temným lesem, který byl zatopen vodou a mlhou.

„Kam mě vezete?“ optala se Larisa převozníka. „Nic nevím,“ odpověděl muž, ale ne hlasem, který si Larisa představovala, byl hlubší a starší.

Lesem plulo ticho, bylo slyšet pouze pramice, jak se pohupuje na zakalené vodě. Larisa chtěla ponořit prsty pod hladinu vody, ale převozník ji varoval: „To bych nedělal, žijí tam tvorové, o kterých se vám ani nezdálo“ a zároveň se na hladině objevil hřbet nějakého tvora, ale hned zmizel.

Loď se přestala pohupovat a převozník ukázal svým dlouhým hubeným prstem kamsi do dálky, ale Larisa nic neviděla. Napínala zrak, až se z mlhy vynořila jakási postava. Byla to žena oblečená do svatebních šatů, ale velice starých a potrháných. Kráčela po hladině, zdálo se, že je lehká jako pírkó. „Děkuji ti, Neznámý,“ pokynula k převozníkovi - Neznámému.

„Lariso. Vím, že mě neznáš, ale prosím, vyslechni mě, jsi jediný člověk, který mi může pomoci. Jsem nevěsta, která se vdala z nešťastné lásky. Mám velice smutný osud, ale to teď není podstatné... potřebuji, abys našla můj závoj.“

Larisa se probudila, přičemž těkala svými tmavými očima po pokoji. Paní Marksová seděla v křesle a tehdy ji dívka poprvé slyšela promluvit. „Bude to nebezpečné, ale věříme ti...“

DOKONČENÍ PŘÍŠTĚ.....

Doplňovačka

1 Lepší vrabec v hrsti než.....

na střeše

A komíník

B holub

C vrána

5 6 9 1 7 8 2 4 3

--	--	--	--	--	--	--	--	--

2 Je si podobný jako...

D sestra sestře

E vejce vejci

F bratr bratrovi

3 Bez práce nejsou...

CH pekače

I kolače

I hambače

4 Jak se do lesa volá,

tak se z..... ozývá.

L pekla

M nebe

N lesa

5 Tichá voda břehy.....

O miji

P mele

W ničí

6 Kdo chce bít psa, hálvždy...

Q vezme

R najde

S vyrobí

7 Když se dva smejí, třetí se směje

T hádají

U perou

V dohadují

8 Kdo se bojí nesmí do....

X tmj

Y vodr

Z lesa

9 Komu se nelení, tomu se...

O zelení

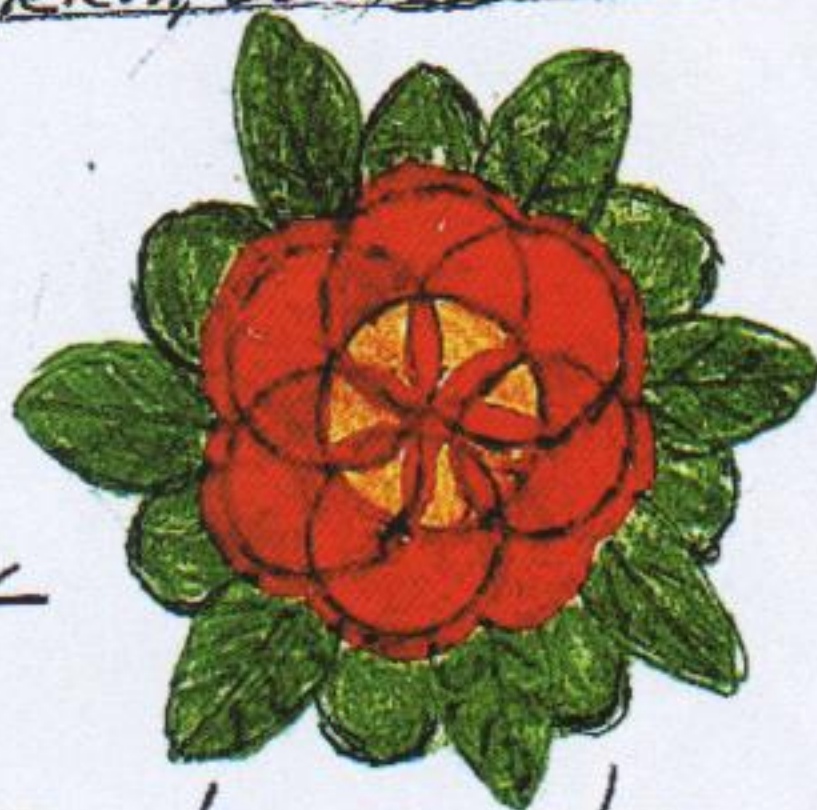
P zalení

Q lení

Písmenka z tajenky dopiš do věty

tak, aby věta dávala smysl.

vířátka se ----- ouzejí z zim ----- ho spank.

1o							
2o							
3o							
4o							
5o							
6o							
7o							

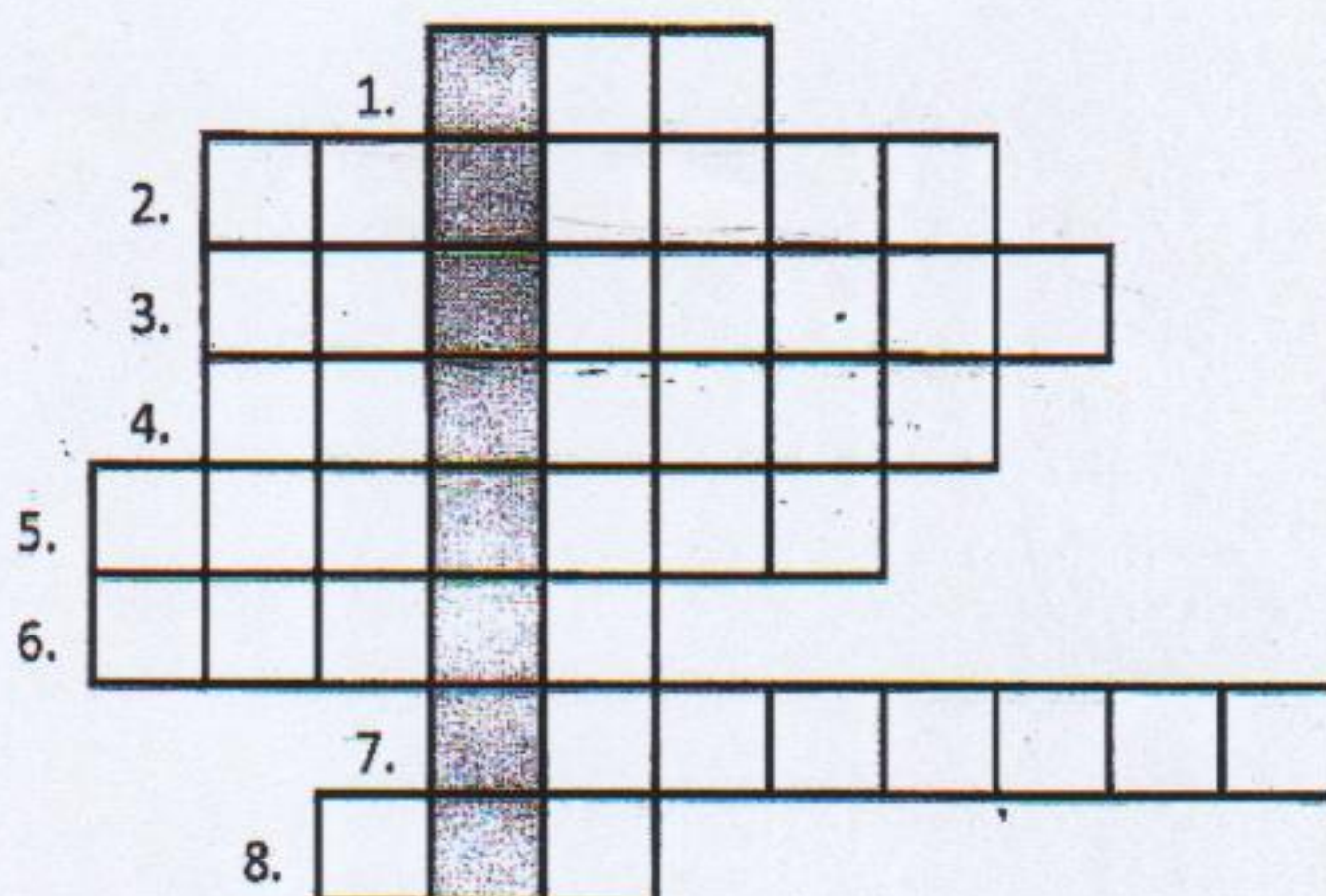
- 1o Jaký stroj pomáhá na farmě?
- 2o Čím dřívě bojovali rytíři?
- 3o Jaký je opak noci?
- 4o Jaký zvuk dělá pes?
- 5o Čí knoflík nosí štěstí?
- 6o Žlutě kyselé ovoce je?
- 7o Skupina stromů je?

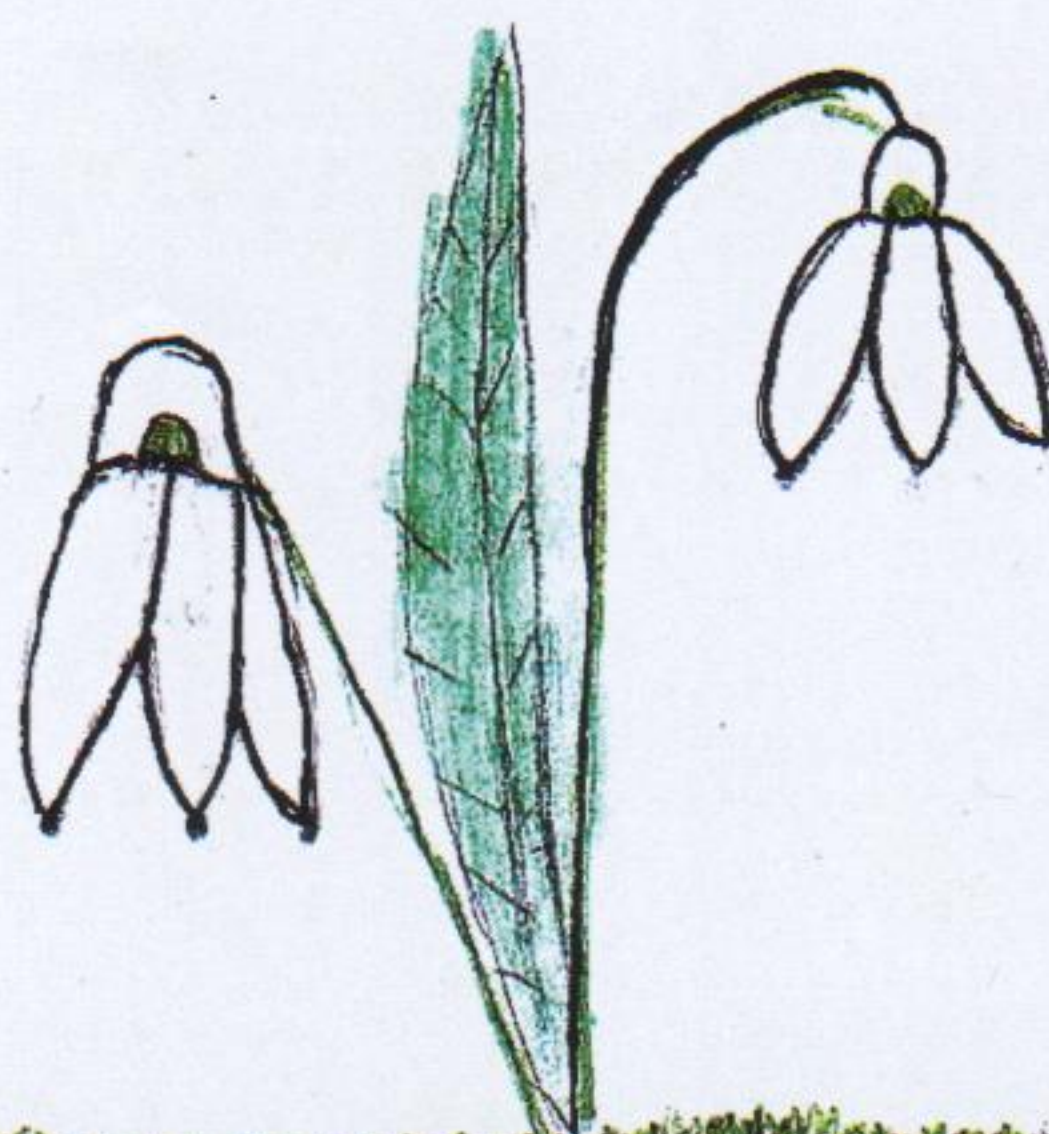
Kačka Ptačková

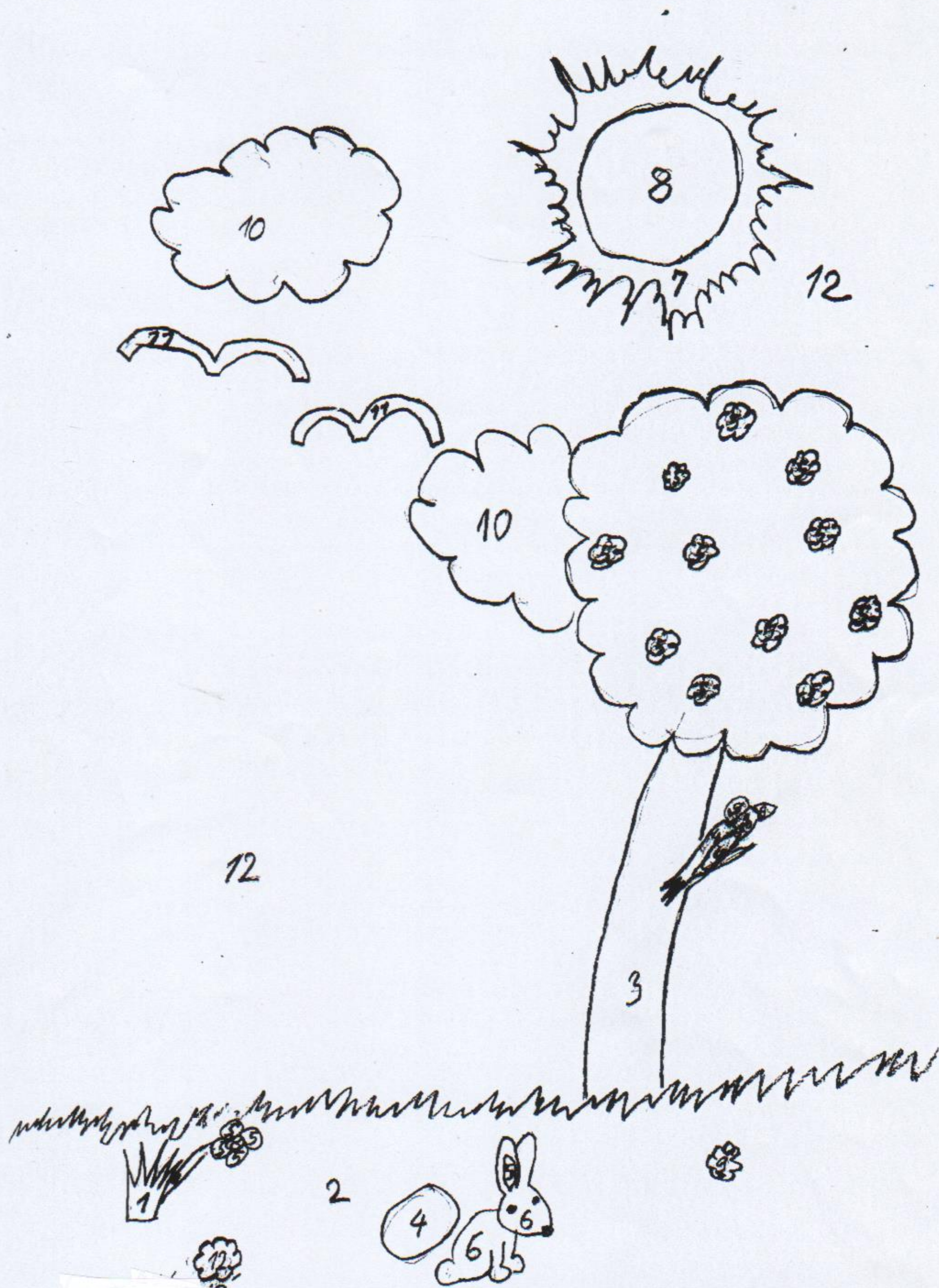
KŘÍŽOVKA

1. ... nad zlato
2. ... a Mařenka
3. ... a sedm trpaslíků
4. Šípková ...
5. Tři oříšky pro ...
6. ... Bajaja
7. Červená ...
8. Pat a ...

Autor: Tereza Šimáková
Grafické zpracování: Matěj Šimák

Vybarvi
obrázek
podle
čísel

1 Tmavě zelená	6 Světle hnědá
2 Světle zelená	7 Oranžová až žlutá
3 Tmavě, hnědá	8 Žlutá
4 Černá	9 Červená
5 Růžová	10 Bílá
	11 Tmavě modrá
	12 Světle modrá

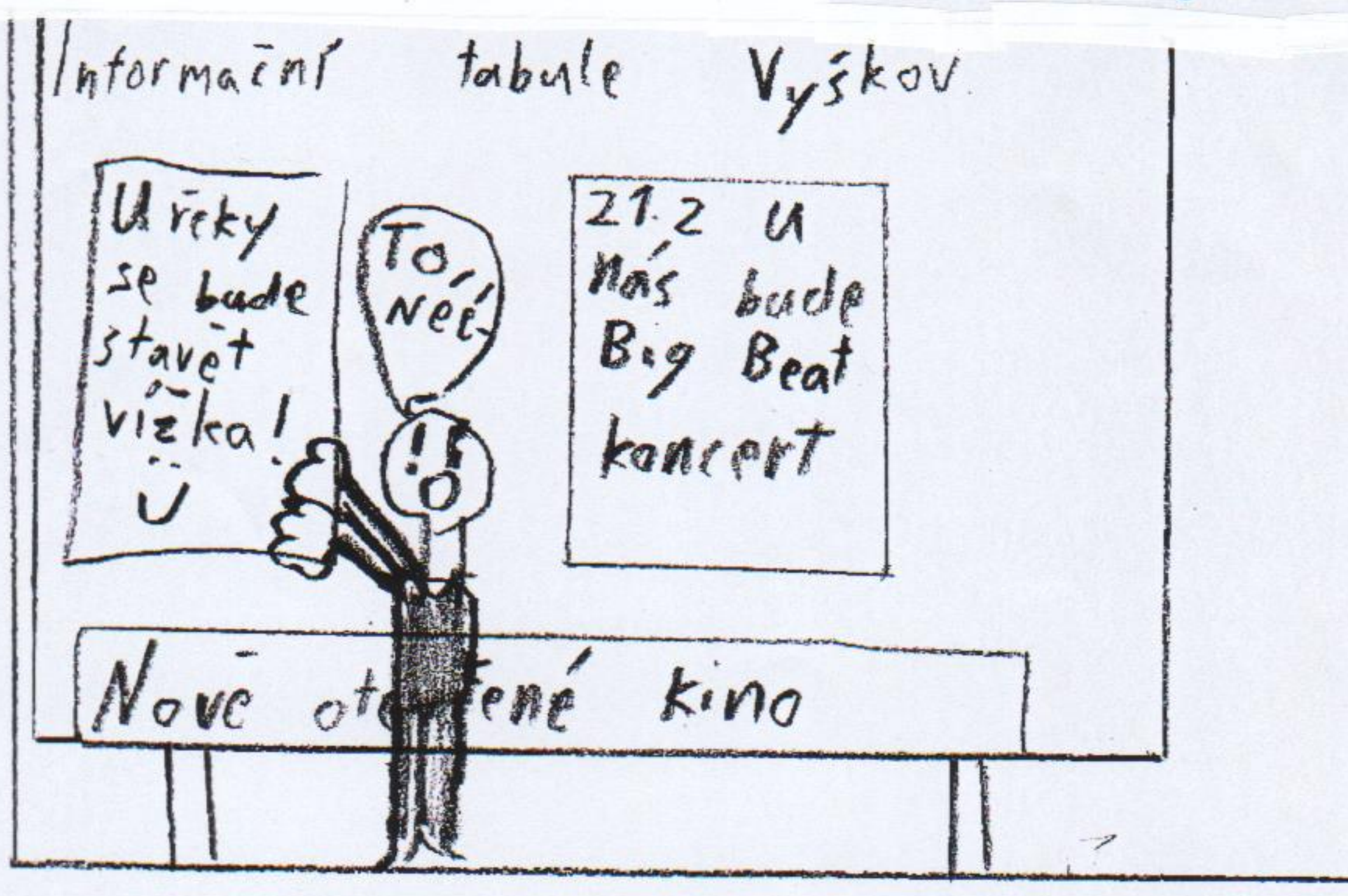
Divoký nápad

Vítovy vydry

Byl jednou jeden Vít, bydlel ve Vyškově v bytě u řeky. Měl moc rád vydry a skoro každé odpoledne tam k nim chodil.

Ale mělo se to změnit. Jednou na zastávce uviděl plakát ulepený od žvýkačky. A na něm stálo: U řeky se bude stavět malá vížka. To Víta zarazilo, protože u řeky žijou vydry. Šel s tím na úřad, ale neuspěl. Vít ale měl plán. Kousek od řeky stojí vysoký starý chráněný dub. A kdyby tam ta vížka stála, tak by omezila dubu přívod vody a ten dub by mohl spadnout. Tak to vykládal mámě a přitom se mu vyviklal zub. Ale nešel vyndat. A jediný specialista byl na Vyšehradě v Praze, kde sídlil i Svaz ochránců přírody. Takže dvě mouchy jednou ranou. Za velkého povyku na to máma i táta přistoupili. V Praze mu specialista doktor Vysoký vyndal zub a Vít potom šel za ochránci přírody. A ti jeho návrh s nadšením přijali. Vít byl šťastný, že u řeky nebude vížka a že řeka zůstane vydrám, které nebudou mít proč se stěhovat.

Autor: David Kriegler, 4.A

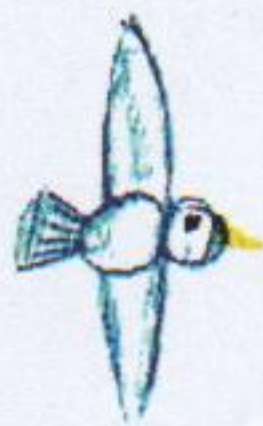

Jarní prázdniny

Když se venka otepluje,
když si ptáček prozpěvuje,
vím, že budou prázdniny,
radost každé rodiny.

Pojedeme lyžovat
a pak přijde slunovrat.
Všude rostou sněženky
jako malé panenky.

Když všechen sníh roztaje
vyrůstou i bonsaje.
Zvířata i rostliny
mají rádi prázdniny.

Napsala Veronika Šimová, 5.B

Michal a Velikonoční báseň

Na tyto svátky^{nemá} ani Josef Zítek

Kluci s pomlážkami vyšupaj mnoho dívek.

Holky jim daj kraslice,
Michal jich má nejvíce.

Má i velkou pomlázku,
má na ní mnoho provázka.

Doma si dáme beránka,

zítra končí svátky

a my se zítra objevíme zpátky.

Kde se ocitnem?

No zpátky v obyčejném roce.

Napsal: Mikuláš Hvoňka
6.A

SOUTĚŽ

0

NEJLEPŠÍ

OBRAZEK

Nakresli
podle
radání

Competition

for the

best

picture
drawn
by
entering

The ugly monster

He has small teeth, a small ear, giant eyes, a giant head, small hands and small arms. He also has the biggest legs and feet. His body is thin but long. He is very ugly but on the inside he is beautiful.

Obrázky odevzdej
své třídní učitelce
či učiteli.

The beautiful monster

He has a short beak, tiny ears, two eyes, no nose and a normal head. He also has a big wing, two feet and a small tail. He is the most beautiful monster that ever existed.

Napsal Terry Baugh

Spooky (written by Vilém Terry Baugh)

It was a dark and stormy night, the year was 1920. Miss Melville had just adopted a black cat; she thought Spooky was a good name. It took a very long time for her to drive home. She did not wake her children so the cat would be a surprise.

She slept for a few hours and woke up to have a snack. When she went to the kitchen she thought she heard footsteps; she thought it was nothing. Suddenly something jumped on her and sunk its teeth into her neck; it was quickly over.

No one woke up again that night. It was eight o'clock when Mr. Melville finally found out about the death of his wife; immediately he called the police. They informed him of the odd bite on her neck.

It was a sad day for the Melville family. They had to arrange the funeral by getting a coffin and finding a location for the funeral. Two days later the funeral was upon them; not many people were there. That night Mr. Melville was praying that nothing bad would happen. Something leaped on him.

The last thing he saw was Spooky!

The End!

Spooky – strašidelný
stormy – bouřlivý
it took a long time – trvalo to dlouho
drive – řídit (auto)
wake – probudit
surprise – překvapení
she slept – spala
a few hours – pár hodin
snack – svačinka
she went – šla
she thought – myslela
suddenly – náhle
something – něco
it sunk its teeth – zabořilo své zuby
he found out – zjistil
death – smrt
wife – manželka
immediately – okamžitě
odd bite – divné kousnutí
arrange the funeral – zařídit pohřeb
coffin – rakev
pray – modlit se
happen – stát se
it leaped – vyskočilo to
he saw – viděl

KAREL IV.

Určitě se divíte, proč je tento 2. díl časopisu zaměřený na Karla IV. Je to protože 14. května bude výročí 700. let od narození Karla IV. Je to král, který asi nejvíc obohatil naši zem. Tento 2. díl je nejbližší jeho narozeninám, tak píšeme o tomto slavném králi nyní.

Dětství

Když byly Karlu IV. tři roky (tehdy se jmenoval Václav), tak byl uvězněn ve vězení, protože se jeho otec bál spiknutí. Karel (tehdy tedy Václav) už svou matku Elišku Přemyslovnu neviděl, jelikož byl od ní násilně odebrán.

První svatba

Václavova první svatba byla hned po puštění z vězení, když mu bylo sedm!

Studia

Dále byl vychováván ve Francii, kde se hodně učil a naučil se pět jazyků, takže je pětkrát člověkem, jelikož „kolik znáš jazyků tolikrát jsi člověkem“.

Co udělal

Po návratu do Čech se stal českým králem. Nechal postavit hrad Karlštejn (určitě jste tam byli na výletě), založil Universitu Karlovu a Nové Město Pražské – to je třeba okolo Karlova náměstí nebo Václavského náměstí. Karlův most začal stavět roku 1357 dne 9. 7. v 5 hodin a 31 minut, jelikož čísla 1.3.5.7.9.7.5.3.1. dělají most.

Vtip o Karlu IV:

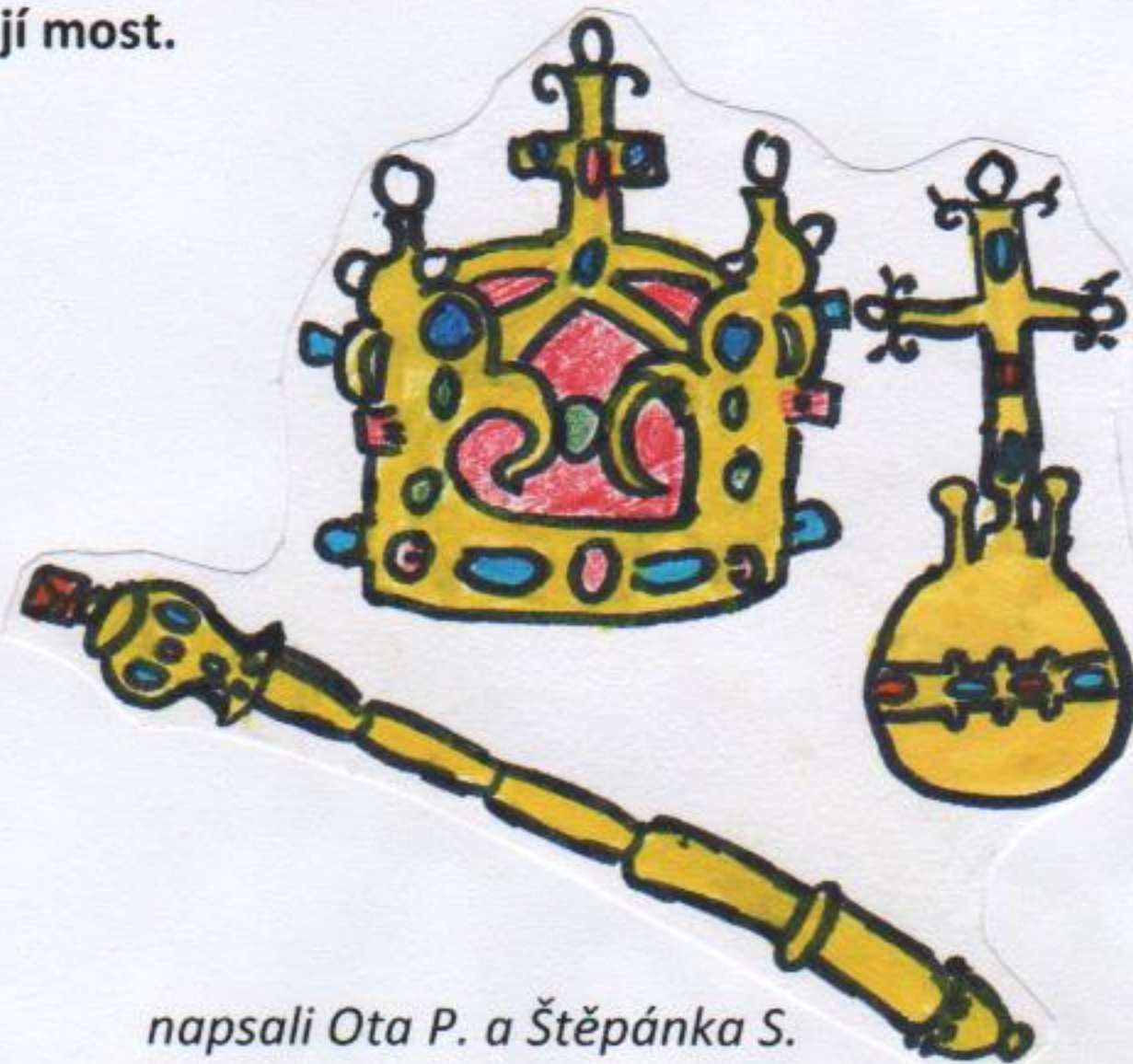
V době panování Karla IV. se na Karlštejn vydal rytíř.

Stráž se ho ptá: „Co tady děláš?“

„Jdu popřát panu králi k svátku.“

Stráž se zašklebí: „Vy blázne, dnes není Karla.“

„To vím, ale je čtvrtého.“

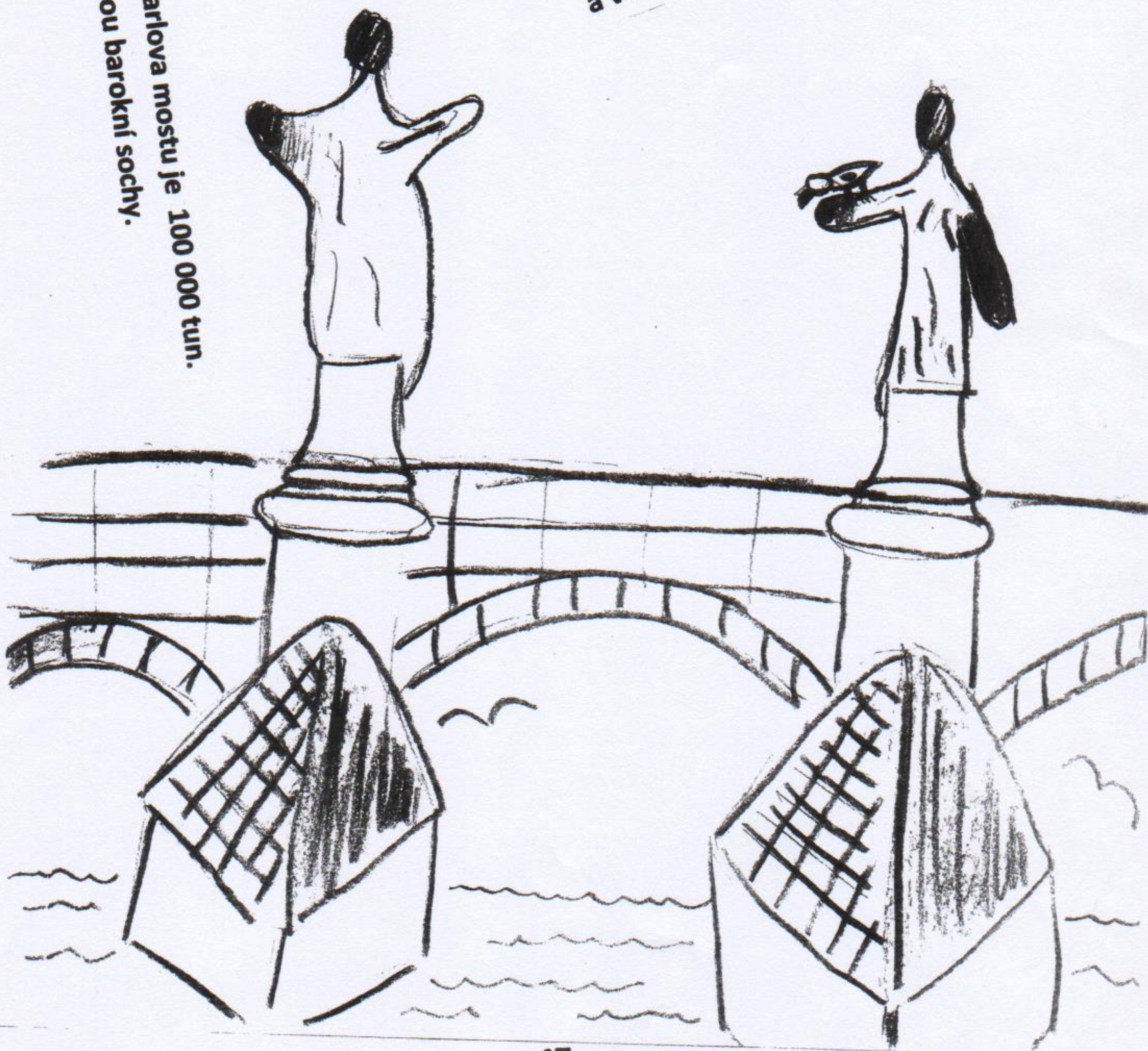
napsali Ota P. a Štěpánka S.

KARLŮV MOST

Karlův most je nejstarší most přes Vltavu v Praze. Je to gotický most z poloviny 14. století. Je postaven z kamenných kvádrů a pevné malty.

Podle legendy se do malty dávala i vajíčka. Ve 20. století se při opravách dělala expertiza a zjistilo se, že to není pravda. Je ale potvrzené to, že v maltě byl cukr, tvaroh, pivo, víno, moč a volská krev.

Hmotnost Karlova mostu je 100 000 tun.
Na mostě jsou barokní sochy.

~VTIPY~

Veverka louská oříšky.

Rozlouskne první - stříbrné šaty.

Rozlouskne druhé - zlaté šaty.

Rozlouskne třetí - diamantové šaty.

Veverka se rozpláče: Já se kvůli ty zatracený pohádce snad nenajím!

Pepíček zavolá z legrace do řeznictví a ptá se: Pane, máte prasečí ouška? Máme. Pepíček se ptá dál: A máte prasečí očásek? Máme. Pepíček se vyptává dál: A máte prasečí vypáček?

Máme, dál odpovídá řezník. Pepíček se dál ptá: A máte jehněčí kopýtko? Řezník na to: Máme.

A Pepíček říká: No, vy musíte ale vypadat!

Ilustrace, text
Katerina Ptáčková
3. Citron